

JUBILEU EXTRAORDINARI DE LA MISERICÒRDIA

PAPA FRANCESC

AUDIÈNCIA JUBILAR

Dissabte, 30 d'abril de 2016

Misericòrdia i reconciliació

Benvolguts germans i germanes, bon dia!

Avui vull reflexionar amb vosaltres en un aspecte important de la misericòrdia: la reconciliació. Déu mai no ha deixat d'oferir el seu perdó als homes: la seva misericòrdia arriba de generació en generació. Sovint pensem que els nostres pecats allunyen el Senyor de nosaltres: en realitat som nosaltres els qui, pecant, ens allunyem d'ell, però ell, veient-nos en perill, ens ve a buscar amb més força. Déu no es resigna mai a la possibilitat que una persona quedi fora del seu amor, amb la condició de trobar en ella algun signe de penediment pel mal comès.

Només amb les nostres forces no podem reconciliar-nos amb Déu. El pecat és veritablement una expressió de rebuig del seu amor, amb la conseqüència de tancar-nos en nosaltres mateixos, enganyant-nos en el fet de creure trobar més llibertat i autonomia. Però lluny de Déu ja no tenim una meta, i de peregrins en aquest món ens convertim en *errants*. Una manera comuna de dir és que, quan pequem, nosaltres «donem l'esquena a Déu». És així precisament: el pecador es veu només a ell mateix i pretén d'aquesta manera ser autosuficient; per això el pecat augmenta cada vegada més la distància entre nosaltres i Déu, i aquesta pot convertir-se en un abisme. Malgrat això, Jesús ens ve a buscar com un bon pastor que no queda tranquil fins que troba l'ovella perduda, com llegim a l'Evangelí (Lc 15,4-6). Ell reconstrueix el pont que ens uneix al Pare i ens permet tornar a trobar la dignitat de fills. Amb l'oferiment de la seva vida ens ha reconciliat amb el Pare i ens ha donat la vida eterna (cf. Jn 10,15).

«Reconcilieu-vos amb Déu!» (2Co 5,20): l'exclamació que l'apòstol Pau adreça als primers cristians de Corint, avui amb la mateixa força i convicció val per a tots nosaltres. Deixem-nos reconciliar amb Déu! Aquest jubileu de la Misericòrdia és un temps de reconciliació per a tots. Moltes persones voldrien reconciliar-se amb Déu però no saben com fer-ho, o no se'n senten dignes, o no volen ni tan sols acceptar-lo davant seu mateix. La comunitat cristiana pot afavorir, i ha de fer-ho, el retorn sincer a Déu dels qui en senten nostàlgia.

Sobretot els qui realitzen el «servei de la reconciliació» (2Co 5,18) estan cridats a ser instruments dòcils a l'Esperit Sant perquè allí on va abundar el pecat pugui sobreabundar la misericòrdia de Déu (cf. Rm 5,20). Que ningú no romangui allunyat de Déu a causa dels obstacles posats pels homes. I això val també —i ho dic subratllant-ho— per als confessors —és vàlid per a ells—: Si us plau, no poseu obstacles a les persones que es vulguin reconciliar amb Déu. El confessor ha de ser un pare. Està en el lloc de Déu Pare. El confessor ha d'acollir les persones que se li acosten per a reconciliar-se amb Déu i ajudar-los en el camí d'aquesta reconciliació que estem fent. És un ministeri molt bonic: no és una sala de tortura ni un interrogatori, no, és el Pare que rep i acull aquesta persona i perdona. Deixem-nos reconciliar amb Déu! Tots nosaltres. Que aquest Any Sant sigui el temps favorable per a redescobrir la necessitat de la tendresa i la proximitat del Pare per a retornar a ell amb tot el cor.

Experimentar la reconciliació amb Déu permet descobrir la necessitat d'altres formes de reconciliació: en les famílies, en les relacions interpersonals, en les comunitats eclesials, així com també en les relacions socials i internacionals. Algú em deia, aquests dies passats, que en el món hi ha més enemics que amics, i crec que té raó. Però no, fem ponts de reconciliació també entre nosaltres, començant per la família mateix. Quants germans s'han barallat i s'han allunyat només per l'herència. Això no funciona! Aquest any és l'any de la reconciliació, amb Déu i entre nosaltres. La reconciliació, efectivament, és també un servei a la pau, al reconeixement dels drets fonamentals de les persones i a l'acolliment de tots.

Acceptem, doncs, la invitació a deixar-nos reconciliar amb Déu per a arribar a ser noves creatures i poder irradiar la seva misericòrdia enmig dels germans, enmig de la gent.